

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 września 2018 r., w sprawie z wniosku Skarbu Państwa – Komendanta Wojewódzkiego Policji w Ł. z udziałem J. J. o likwidację depozytu, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi:

1. stwierdził likwidację niepodjętego depozytu w postaci:

- broni palnej bojowej – pistoletu P-64, seria i nr RZ- (...), kal 9x18 mm,
- 5 sztuk amunicji kal 9x18 mm,
- broni palnej gazowej – pistoletu SM (...) -15, seria i nr (...), kal 8 mm i jednego magazynku

poprzez przejście praw do tego depozytu na rzecz Skarbu Państwa;

2. pobrał od J. J. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi kwotę 40 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od wniosku;

3. w pozostałym zakresie orzekł, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania, związane ze swoim udziałem w sprawie.

Apelację od powyższego postanowienia wywiódł uczestnik postępowania, zaskarżając je w całości. Apelujący argumentował, iż objęte depozytem sztuki broni palnej i amunicji stanowią jego własność, wobec czego przejęcie ich – na mocy kwestionowanego rozstrzygnięcia – przez Skarb Państwa jest dla niego bardzo krzywdzące. Wobec powyższego, apelujący domagał się uchylenia skarżonego postanowienia

W odpowiedzi na apelację, wnioskodawca wniósł o jej oddalenie w całości oraz o zasądzenie od uczestnika na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna, w związku z czym podlega oddaleniu.

W ocenie Sądu odwoławczego, rozstrzygnięcie Sądu I instancji odpowiada prawu i w konsekwencji, musi się ostać.

Zgodnie bowiem z treścią art. 4 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepodjętych depozytów (Dz. U. 2009, Nr 157, poz. 1241), likwidacja niepodjętego depozytu z mocy prawa następuje w razie niepodjęcia depozytu przez uprawnionego, mimo upływu terminu do odbioru depozytu (ust. 1). Termin do odbioru depozytu wynosi 3 lata od dnia doręczenia wezwania do odbioru uprawnionemu lub wezwania, o którym mowa w art. 6 ust. 5 (ust. 2).

Analiza materiału dowodowego, zgromadzonego w niniejszej sprawie, pozwala stwierdzić, iż dnia 28 kwietnia 2015 r. uczestnikowi doręczono wezwanie do zadysponowania depozytem w postaci pistoletu P-64 (seria i nr RZ- (...)), pięciu sztuk amunicji kal 9x18 mm, pistoletu SM (...) -15 (seria i nr (...) 8 mm) oraz jednego magazynku na rzecz organu lub osoby posiadającej uprawnienia do posiadania broni, w terminie trzech lat od dnia doręczenia wezwania. Wezwanie zawierało pouczenie o skutkach niewykonania owej powinności. W ciągu trzech lat następujących po odebraniu wezwania, tj. do dnia 28 kwietnia 2018 r., uczestnik nie wykazał jakiegokolwiek inicjatywy w kwestii zadysponowania przedmiotami, objętymi depozytem. Bierność uczestnika zaskutkowała tym, że z dniem 29 kwietnia 2018 r. zdeponowana broń i amunicja przeszła z mocy prawa na Skarb Państwa.

W tym miejscu podkreślić za Sądem Rejonowym należy, iż kognicja sądu w sprawie o likwidację niepodjętego depozytu ograniczona jest wyłącznie do ustalenia, czy osoba uprawniona do depozytu została prawidłowo wezwana do jego odbioru oraz czy upłynął termin do odbioru świadczenia z depozytu. W sytuacji, gdy sąd stwierdzi, iż na gruncie

określonej sprawy zachodzą powyższe przesłanki – tzn., że osoba uprawniona, którą w sposób prawidłowy wezwano do odbioru depozytu, mimo upływu trzyletniego terminu nie zadysponowała przedmiotami, objętymi depozytem – wydaje postanowienie o charakterze deklaratoryjnym (czyli jedynie potwierdzającym istniejący stan prawny) o przejęciu przez Skarb Państwa praw do depozytu.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy uznał, że apelacja nie zawiera zarzutów, mogących podważyć stanowisko Sądu I instancji. Tym samym, jako bezzasadna, podlegała ona oddaleniu, o czym orzeczono w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego rozstrzygnięto w oparciu o art. 520 § 1 k.p.c.